

МАРК ТВЕН

ЛЮБОЗНАТЕЛНАТА БЕСИ

Превод от английски: Тодор Вълчев, 1982

chitanka.info

Малката Беси скоро ще навърши три годинки. Чудесно момиченце е тя, не е палавница, не е лекомислена; замислена, вгълбена в себе си, тя обича да размишлява ту над едно, ту над друго и постоянно пита „защо?“, мъчейки се да разбере какво става в този свят. Веднъж тя попита:

— Мамичко, защо навсякъде има толкова болки, страдания и скръб? Защо е всичко това?

Това не беше сложен въпрос и майка ѝ, без да се за мисли, отвърна:

— За наше благо, дете мое. В своята изключителна мъдрост Бог ни изпраща всички тези изпитания, за да ни посочи пътя на истината, да ни направи по-добри.

— Значи, той изпраща страданията?

— Да.

— Всички страдания ли, мамичко?

— Разбира се, детето ми. Нищо не става без негова воля. Но той ни изпраща страдания, изпълнен с любов към нас и от желание да ни направи по-добри.

— Чудно нещо, мамичко.

— Чудно ли? Какво говориш? На мен това не ми се вижда чудно. И не знам някой, на когото да се вижда чудно. Аз мисля, че така трябва да бъде, че това е милосърдно и мъдро.

— А кой пръв е започнал да мисли така, мамичко? Ти ли?

— Не, миличко, така са ме научили.

— Кой те е научил така, мамичко?

— Вече не помня. Сигурно моята майка или свещеникът. Във всеки случай всички знаят, че това е правилно.

— А на мен ми се струва чудно, мамичко. Кажете ми, бог ли изпрати тифус на Били Норис?

— Да.

— А защо?

— Как защо. За да му посочи пътя на истината, за да направи от него добро момче.

— Но той умря от тифуса, мамичко. Той вече не може да стане добро момче!

— О, вярно. Е, значи, бог е имал някаква друга цел. Във всеки случай това е била някаква мъдра цел.

— Все пак, каква е била тази цел, мамичко?

— Ти задаваш прекалено много въпроси. Възможно е бог да е искал да прати изпитание на родителите на Били.

— Но това е нечестно, мамичко! Ако бог е искал да прати изпитание на *родителите* на Били, тогава защо уби *Били*?

— Не зная. Мога само да ти кажа, че неговата цел е била мъдра и милосърдна.

— Каква е тая цел, мамичко?

— Той е искал... искал е да накаже родителите на Били. Те може би са сторили грях и той ги наказва за това.

— Но умря все пак Били, мамичко! Нима това е справедливо?

— Разбира се, че е справедливо. Бог не върши нищо, което да е лошо или несправедливо. Сега ти не можеш да разбереш това, но когато пораснеш, ще ти стане ясно, че всичко, което бог върши, е мъдро и справедливо.

Пауза.

— Мамичко, ами бог ли събори покрива върху човека, който изнасяше от къщата болната бабка, когато стана пожар?

— Да, миличко. Почакай! Не питай защо! Не мога да ти отговоря. Аз знам само едно: той е направил това или за да посочи на някого пътя на истината, или за да му покаже своето могъщество.

— А когато онзи, пияният, удари с вила детето у мисис Уелч...

— Това съвсем не е твоя работа! В същност бог може би е искал да прати изпитание на това детенце, да му посочи пътя на истината.

— Мамичко, мистър Бърджис казва, че милиони и милиони малки същества ни нападат и ни причиняват болести като холера, тифус и хиляди други. Мамичко, бог ли изпраща тези същества?

— Разбира се, миличко, разбира се. Как иначе?

— А защо ги изпраща?

— За да ни посочи пътя на истината. Казах ти го вече хиляда пъти.

— Но това е ужасно жестоко, мамичко! Това е глупаво! Ако аз...

— Млъкни сега, млъкни! Искаш ли да ни удари гръм?

— Мамичко, миналата седмица върху камбанарията падна гръм и черквата изгоря. Дали бог е искал да посочи на черквата пътя на истината?

— (*Уморено.*) Не зная, възможно е.

— Но тогава мълнията уби една свиня, която в нищо не беше виновна. Дали бог е искал да посочи на тази свиня пътя на истината, мамичко?

— Мила моя, струва ми се, че е време да се поразходиш. Я иди да си поиграеш малко.

— Представи си, мамичко! Мистър Холистър казва, че всяка птица, всяка риба, всяка жаба или попова лъжичка, всяко живо същество има враг, изпратен му от провидението, за да го яде, преследва, мъчи, убива, да му пие кръвта, да му посочва пътя на истината, за да стане праведно и добродетелно. Вярно ли е това, мамичко? Питам те, защо мистър Холистър се смееше, когато казваше това.

— Този Холистър е безобразник и аз ти забранявам да слушаш какво говори той.

— Но защо, мамичко, той разказва толкова интересно и, струва ми се, старе се да бъде праведен. Той казваше, че осите ловят паяците и ги замъкват в своите подземни къщички — живи паяци, мамичко! — и там, под земята, те се мятат много дни, а гладните мънички оси им късат крачетата, гризат им коремчетата, за да станат паяците праведни и набожни и да отправят възхвали на бога за неговата неизразима доброта. Според мен мистър Холистър е добър човек, просто чудесен. Когато го попитах той би ли се държал така с паяците, той каза: „Да ме вземат дяволите, ако постъпя така!“, а после каза: Мамичко, лошо ли ти е? Ще изтичам да извикам някого на помощ. Нима може да се седи в града при такъв пек?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.